

nuværende Arbejdsordning for det yngre Personale i Centraladministrationen, i hvilken Henseende Udvalget skal anføre følgende:

Den Omstændighed, at Assistenten og yngre Fuldmægtige for at uddanne sig og for at fortjene det nødvendige til Livets Ophold er nødt til at være beskæftiget med Arbejde uden for Ministeriet, maa nødvendigvis sprede deres Interesser. De har ofte deres Arbejde paa forskellige Steder i Byen og faar saaledes vanskelig tilstrækkelig samlet Arbejdstid noget af Stederne, og hvis Arbejdet uden for Ministerierne lønnes bedre end det ministerielle Arbejde, er det ikke mærkeligt, om Interessen for det sidstnævnte ikke kan holdes paa den Højde, som ønskeligt er. Dertil kommer, at det ogsaa for vedkommende ministerielle Kontor kan være uheldigt, at en Del af Personalet giver Møde til ret stærkt vekslende Tider, idet det derved undertiden kan være vanskeligt for alle vedkommende at vide, hvornaar de enkelte Tjenestemænd er sikkert at træffe. Endelig har den gældende Ordning ført med sig, at Kravene om Arbejdsydelsens Størrelse efterhaanden er blevet ret forskellige. Medens der i de Kontorer, hvor der er meget Hjemmearbejde, gennemgaaende forlanges et Arbejde, der maa betragtes som fuldt Dagsarbejde, er der ikke stillet samme Krav i nogle Kontorer, hvor Arbejdet efter sin Beskaffenhed i alt væsentligt kan og maa udføres paa Kontoret og i Kontortiden. En saadan Forskellighed er særlig uheldig, naar Lønvilkaarene er ganske de samme i de forskellige Kontorer.

For det ældre Personale: Departementschefer, Kontorchefer og de ældste Fuldmægtige maa Forholdet, efter hvad der er oplyst af Centraladministrationens Repræsentanter i Udvalget, siges at være saaledes, at der til deres Kontortid er føjet et betydeligt Hjemmearbejde, idet Ekspeditionen af dem, der personlig henvender sig i Ministerierne, optager en stor Del af de Timer, i hvilke Kontoret er offentlig tilgængeligt, og i hvert Fald ikke levner dem Tid til i Kontortiden at gennemarbejde de større Sager, der forelægges dem til Afgørelse. Ved Undersøgelser, der er foretaget af Centralforeningen af Ministeriernes Embedsmænd og Assistenten, er det da ogsaa oplyst, at det kun er ganske undtagelsesvis, at Kontorchefer har anden *tidsbunden* Beskæftigelse end det ministerielle Arbejde.

Udvalget har under sine Drøftelser af Kontortidens Længde været klar over, at enhver Forlængelse af den egentlige Ekspeditionstid faktisk vil betyde en Forlængelse af Arbejdstiden for det ældre Personale, idet den Tid, i hvilken Kontoret er tilgængeligt for Publikum, som allerede berørt, ikke egner sig til Ekspedition af de mere vidtløftige Sager. Paa den anden Side næres der fra Ministrenes Side Ønsker om en længere Kontortid, i hvilken det kan paaregnes, at det ældre Personale er til Stede. Man har derfor valgt den i § 1, 1. Stk. foreslaaede Form, hvorefter Kontortiden i samtlige ministerielle Kontorer er 6 Timer daglig paa alle Tjenestedage, hvoraf 4 Timer som Ekspeditionstid.

Man har ment at kunne indskrænke Ekspeditionstiden fra 5 til 4 Timer, dels af Hensyn til Personalets Arbejdsro, dels fordi der er mange andre offentlige Kontorer, hvor den for Publikum tilgængelige Ekspeditionstid kun er 4 Timer. Det er forudsat, at Kontortiden skulde ligge mellem 11 à 12 og 5 à 6 og Ekspeditionstiden inden for dette Tidsrum, jfr. nedenfor.

Den ovennævnte Kontortid af 6 Timer skal imidlertid ikke opfattes som et Maksimum for de enkelte ministerielle Tjenestemænds daglige Arbejdsydelse, idet det er Forudsætningen, at enhver maa udføre det til hans Plads henlagte Arbejde, selv om Udførelsen af dette tager mere end 6 Timer. Man er tillige klar over, at der for det yngre Personale i en Række Kontorer maa regnes med en betydelig Forøgelse af den daglige Arbejdspræstation i Forhold til, hvad der nu kræves; dette gælder i særlig Grad, hvor Arbejdet er af den Art, at det i det væsentlige kan udføres paa Kontoret.